An. et vol. XXVII 1 Martii 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Motu proprio, p. 65 - Constitutiones Apostolicae, p. 67 - Epistolae, p. 73.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Tolosana. Adiectio titulorum, p. 78. II. Provisio Ecclesiarum, p. 78 - *S. C. pro Eccl. Orientali:* I. Decretum erectionis, p. 80. II. Nominatio, p. 80 - *S. C. Rituum:* I. Variationes in rubricis, p. 81. II. Policastren. Decretum super virtutibus ven. D. Lentini, p. 82. III. Westmonasterien. Decretum super martyrio BB. I. Fisher et T. More, p. 86.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis. Syracusana (Benvissuto-Valsecchi, p. 91.

Acta Officiorum: *Pont. Comm. ad Cod. can. auth. interpretandos:* Responsa, p. 92.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Generale - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 94-96.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ad quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 3 - 1 Martii 1935)

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

PAG.

De Commissione pro Russia deque liturgicis ritus slavici libris edendis. - *21 Decembris 1934* 65

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *De Celebes.* - Evectionis praefecturae apostolicae in vicariatum. - *1 Februarii 1934* 67

II. *Maramuresensis Rumenorum.* - Erectionis capituli cathedralis. - *10 Februarii 1934* 68

III. *De Navrongo.* - Evectionis praefecturae apostolicae in vicariatum. - *26 Februarii 1934* 70

IV. *De Leopoldville.* - Erectionis vicariatus apostolici « de Boma ». - *26 Februarii 1934* 71

EPISTOLAE

I. *Laetitia singulari.* - Ad Emum P. D. Carolum Iosephum tit. S. Priscae S. R. E. Card. Binet, Archiepiscopum Bisuntinum; quem mittit Legatum ad saecularia sollemnia in honorem B. M. V. « de Liesse », in dioecesi Suessionensi. - *2 Iulii 1934* 73

II. *Primo hoc.* - Ad Emum P. D. Georgium tit. S. Mariae ad Populum S. R. E. Presb. Card. Mundelein, Archiepiscopum Chicagiensem, quintum emensum feliciter episcopatus lustrum. - *18 Octobris 1934* 74

III. *Summa animi.* - Ad R. P. Augustinum Gemelli, O. F. M., catholicae studiorum Universitatis a Sacro Corde Iesu Rectorem magnificum eundemque moderatorem commentarii « Rivista di Filosofia Neo-scolastica ». - *18 Octobris 1934* . 76

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Tolosana.* - Decretum. Adiectionis titulorum episcopalium - *19 Ianuarii 1935* . 78

II. Provisio Ecclesiarum 78

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PAG.

I. Decretum. Erectionis administrationis apostolicae. - *10 Februarii 1934* 80

II. Nominatio. - *11 Decembris 1934* . . . 80

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. Variationes faciendae in rubricis Breviarii ac Missalis Romani - *19 Ianuarii 1935* . 81

II. *Policastren.* - Decretum super virtutibus in causa Ven. Servi Dei Dominici Lentini, sacerdotis saecularis. - *27 Ianuarii 1935* 82

III. *Westmonasterien.* - Decretum super martyrio in causa Canonizationis Beatorum Ioannis Cardinalis Fisher Episcopi Roffen et Thomae More, Magni Angliae Cancellarii. - *10 Februarii 1935* 86

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Syracusana. - Citatio edictalis in causa nullitatis matrimonii (Benvissuto-Valsecchi). - *19 Februarii 1935* 91

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. - *12 Februarii 1935* 92

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti - Generale . 94

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 94

III. Necrologio 96

An. et Vol. XXVII 1 Martii 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE COMMISSIONE PRO RUSSIA DEQUE LITURGICIS RITUS SLAVICI LIBRIS EDENDIS.

PIUS PP. XI

Quam sollicita animi benevolentia in Russiarum populos feramur, ea non modo declarant, quae vel loquendo, vel scribendo protulimus, sed ea potissimum etiam quae in afflictae illius gentis bonum, occasione data, gessimus. Quodsi illae tantopere terrenarum rerum angustiae Nos habuere anxios, at tristi, qua eadem premitur, in genere morum calamitate multo quidem acrius affecti sumus; atque adeo eiusmodi detrimentis vel impensiore usque studio — pro facultate Nostra — solacium ac remedium afferre contendimus. Quam ad rem Nobiscum peculiari modo allaboravit Nostra, quam abhinc decem fere annos constituimus « *Commissio pro Russia* »; cui quidem per Litteras motu proprio datas negotia et causas demandavimus « quae ad Russos pertinent, sive ad eos qui in patrio solo degunt, sive ad eos qui extorres procul domo versantur ». [1] Uberes sane fructus ex actuosa istiusmodi apostolatus opera, opitulante Deo, colligi potuisse, per hoc haud mediocre temporis intervallum experti sumus, quandoquidem e Russis non pauci esuriunt et sitiunt iustitiam. Ad quod sanctissimum inceptum provehendum non parum contulit docilis ea magnaeque utilitatis alacritas venerabilis fratris Michaelis d'Herbigny, Episcopi titulo Iliensis, cuius hac in re singularis peritia, pastoralis industria, generosumque enituere studium. Attamen, cum adiutrix huius Praesulis desierit tamque

[1] Cfr. *Acta Ap. Sed.*, 1930, p. 153.

utilis opera, itemque aliorum, quorum navitate iure meritoque nitebamur, cumque in dies augescat labor, novaque poscat proposita atque incepta, opportunum duximus ita huius operis ordinationem aptare, ut satius succrescentibus usque necessitatibus respondeat, utque omnia providentia sua ne careant.

Itaque, re mature perpensa, motu proprio ac certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine statuimus ac decernimus ea tantummodo negotia et causas, quae ad Russos pertinent, qui in patrio solo degunt, « Commissioni pro Russia » reservare ac concredere, incolumi tamen Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali auctoritate ac iure ad normam canonis 257. Ut vero hoc tanti ponderis tantaeque gravitatis opus invigilantibus ac moderantibus immediate Nobis, prouti fieri potest, peragatur, statuimus ut « Commissio » eadem Sacrae Congregationi a negotiis ecclesiasticis extraordinariis adhaereat; cuius proinde qui a secretis est, « Commissionis » huius una simul praeses esto.

Decernimus itidem ut apud Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali peculiaris constituatur « Sectio », iis quidem omnibus addicta, qui, ubicumque terrarum degentes, ritum slavicum (quem slavicum-byzantinum vocant) profiteantur, atque ideo iis quoque e Russiarum gente, qui extorres procul domo versentur, quique adhuc usque « Commissioni pro Russia » subiiciebantur. In hanc porro *Sectionem* adlegi poterunt, si res ferat, Consultorum munus obituri, nonnulli ex earum dioecesium Episcopi, in quorum dicione memoratus ritus usurpatur. Quae profecto omnia idcirco efficienda iubemus, quod sollicite vigilanterque servatam volumus gloriosam Catholicae Ecclesiae *traditionem*, cuius in veritatis luce miro quodam modo rituum varietas renidet, quasi modulatae unius concentus voces, quae ad caelum ex terris efferuntur. Ii igitur filii Nostri, qui longe adhuc, proh dolor, e paterna domo aberrant, animadvertant iterum atque perpendant integram iisdem, si ad Nos redeant, facultatem fore sui cuiusque ritus splendorem incolumem prorsus asservandi, qui profecto ob aviti sermonis caeremoniarumque vetustatem felicissima ea tempora in mentem redigit, cum una fide, uno ovili unoque Pastore universus laetabatur christianus orbis. Ac tantopere Nobis cordi est ut ritus slavicus-byzantinus servetur sospes, ut etiam — cum in comperto habeamus eos e filiis Nostris, qui hoc ritu utuntur, liturgicis indigere libris — Nobis decretum sit hoc genus libros, nulla interposita mora, esse in lucem edendos. Id igitur efficiendum concredimus Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali, quae in rei huiusmodi praeparatione curationeque illos accipiat consilii laborisque socios, qui praecipua, in re tanti momenti, doctrina polleant, studiosaque praestent voluntate.

Quae porro decernentibus Nobis in animo est, ut iterum indidem non modo filiis Nostris, qui ad ovilis unitatem rediere, sed iis etiam qui seiuncti a Nobis sunt, actuosa eniteat Catholicae Ecclesiae benevolentia, paternaque pateat sollicitudo Nostra.

Quaecumque vero a Nobis, hisce Litteris motu proprio datis, statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXI mensis Decembris, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE CELEBES

EVECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE IN VICARIATUM

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Magno perfundimur gaudio quotiens nascentis alicuius in partibus infidelium Ecclesiae, sedulis divini verbi praeconum curis et laboribus concreditae, conspicuum discimus et christianorum frequentia et fidei ardore haberi incrementum. Quod si Ecclesia illa praefecturae apostolicae nomen adhuc gerat, perutile existimamus illam ad vicariatus apostolici gradum evehere, cum id non parum ad religionem magis fovendam prodesse videatur. Cum itaque in praefectura apostolica de Celebes in Malesia, Apostolicis Litteris a fel. rec. Benedicto XV, Praedecessore Nostro, datis die undevicesima novembris mensis, anno Domini millesimo nongentesimo decimo nono, erecta et Missionariorum a Sacro Corde Iesu apostolicis curis commissa, christianum nomen felicius in dies increverit, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R E Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, omnibus mature perpensis, suprema Nostra auctoritate praefecturam illam de Celebes in vicariatum apostolicum, eodem illius nomine et finibus servatis, provehimus, erigimus ac constituimus; atque illi eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus eorum-

que Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent, eosque omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem liceat hanc Nostrae voluntatis paginam infringere vel ei contraire; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die prima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praefectus.*

Dominicus Spolverini, *Prot. Ap. Archiep. Larissen.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 53. – G. Stara Tedde.

II

MARAMURESENSIS RUMENORUM

ERECTIONIS CAPITULI CATHEDRALIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter ceteras supremi quo fungimur Pastoralis officii curas, eam peculiari studio amplectendam ducimus, quae ad divinum cultum magis promovendum et ad maiorem dioecesis cuiuslibet decorem assequendum spectare dignoscitur. Cum itaque venerabilis frater Alexander Rusu Maramuresensis Rumenorum Episcopus, ad tramitem solemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Romaniae Regnum, die decima mensis Maii anno Domini millesimo nongentesimo vicesimo septimo initae, nec non iuxta Apostolicas sub plumbo Litteras, die quinta mensis Iunii anno millesimo nongentesimo tricesimo a Nobis datas, ab Apostolica Sede

enixe postulaverit ut in sua cathedrali Ecclesia, Deo in honorem B. M. V. in caelum Assumptae dicata, Presbyterium seu Capitulum erigeretur, quod non solum suum constituat senatum et consilium, sed ad divinum cultum splendidiorem reddendum inserviat, Nos, omnibus mature perpensis, peropportunum id fore censentes, oblatis precibus benigne annuere statuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, in cathedrali quam supra diximus Ecclesia Maramuresensi Rumenorum Presbyterium seu Capitulum tenore praesentium erigimus et constituimus; illudque constare volumus tribus dignitatibus, Archipresbytero nempe seu Praeposito, Archidiacono seu Lectore, Ecclesiarcha seu Custode, et tribus officiis videlicet Scholiarcha seu Caerimoniarum Magistro, Paenitentiario seu Spirituali, et Chartophilace seu Cancellario. Huic vero Presbyterio seu Capitulo cathedrali Maramuresensi, ita a Nobis erecto et constituto, omnia tribuimus iura, honores, insignia et privilegia, quibus cetera Presbyteria seu Capitula in cathedralibus provinciae metropolitanae Albae Iuliensis et Fogarasiensis Rumenorum Ecclesiis suffraganeis iure, usu et legitima consuetudine fruuntur et gaudent, dummodo illa oneroso titulo vel singulari concessione non fuerint acquisita; omnibus item ipsum adstringimus oneribus et muniis, quibus cetera praefata Capitula adstringuntur. Volumus insuper ut, deficientibus adhuc capitularibus constitutionibus, noviter erectum Presbyterium seu Capitulum, usque dum aliter consulatur, in omnibus interea regatur ad iuris, usus et consuetudinis tramitem ceterorum quae supra memoravimus provinciae metropolitanae Albae Iuliensis et Fogarasiensis Rumenorum Presbyteriorum sive Capitulorum. Ad quae omnia autem exsecutioni mandanda venerabilem quem antea diximus fratrem Alexandrum Rusu, Episcopum Maramuresensem, deputamus; cui propterea omnes tribuimus facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidemque onus iniungimus ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar quantocius transmittendi. Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc Nostram erectionis, constitutionis, concessionis, derogationis mandati et voluntatis Nostrae paginam infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu teme-

rario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quarto, die decima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

A. Card. SINCERO
a Secretis S. C. Orientalis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol, XLIX, n. 58. – D. Francini.

III

DE NAVRONGO

EVECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE IN VICARIATUM

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae ad latius christianum nomen inter infideles propagandum, adque utilius dominicum gregem regendum cedere valeant, ea Nos, pro supremo Apostolatus quo fungimur munere, praestare debemus. Quocirca si in aliqua praefectura apostolica felicia catholica religio incrementa suscepit, non parum iuvat novam illam enascentem Ecclesiam ad vicariatus apostolici gradum dignitatemque provehere. Cum itaque dilectus filius Moderator generalis Missionariorum Africae Societatis nuperrime a Nobis expostulaverit, ut praefectura apostolica de Navrongo in Africa occidentali, suae Societatis alumnis concredita, ob magnum in ea et fidelium numero et fidei fervore augmentum atque ob eiusdem peculiaria territorii adiuncta, in vicariatum apostolicum erigeretur, Nos, praehabito super hac re venerabilis fratris Arthuri Hinsley, Archiepiscopi titularis Sardiani, Delegati Apostolici Africae, favorabili voto, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, oblatis quas antea diximus precibus annuere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, praefecturam apostolicam de Navrongo, in Africa occidentali, in vicariatum apostolicum eiusdem nominis ac iisdem prout modo exstant limitibus servatis evehimus, erigimus et consti-

tuimus. Illi autem eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus et illorum Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eosque omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis etiam impressis, cuiusvis notarii publici manu subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem liceat hanc paginam Nostrae voluntatis, erectionis et constitutionis infringere vel ei contraire; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die vicesima sexta mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Dominicus Spolverini, *Prot. Apostolicus, Archiep. Larissen.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. L, n. 1. – G. Stara Tedde.

IV

DE LEOPOLDVILLE

ERECTIONIS VICARIATUS APOSTOLICI « DE BOMA »

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Maiori catholicae fidei in partibus infidelium incremento maxime quidem iuvat Missiones nimio praestantes territorio dismembrare et alias ibi constituere Missiones aliis concredendas Praesulibus, quo illae, aucto Pastorum numero, facilius ac salubrius in Domino regantur. Cum itaque venerabilis frater Ioannes Baptista Dellepiane, Archiepiscopus Stauropolitanus, Delegatus Apostolicus Congi Belgici, a Nobis enixe postulaverit ut vicariatus apostolicus de Leopoldville, sedulis Congregationis Missionariorum de Scheut curis concreditus, qui tribus territorii partibus omnino separatis constituitur, idest Lacus Leopoldi Secundi regione, districtu

Urbano de Leopoldville, et de Majumbe regione, ob peculiarem hanc potissimum condicionem, dismembraretur et nova ibidem erigeretur Missio, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, quo satius in regione illa fidei christianae progressui provideretur, omnibus mature perpensis, oblatis precibus annuendum censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, e vicariatu apostolico de Leopoldville quam antea diximus de Majumbe regionem seiungimus ac separamus eamque in novum vicariatum apostolicum erigimus et constituimus, illumque *de Boma* nuncupari volumus et ipsorum sodalium Congregationis Missionariorum de Scheut curis committimus. Statuimus insuper ut novus hic vicariatus *de Boma* his constituatur finibus: ad septentrionem vicariatu apostolico de Loango; ad orientem vicariatu apostolico de Matadi; ad meridiem praefectura apostolica Congi Inferioris et ad occidentem *enclave* lusitana de Kabinda. Novo autem isti vicariatui eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus et illorum Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eosque omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis etiam impressis, cuiusvis notarii publici manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem liceat hanc paginam Nostram dismembrationis, erectionis, constitutionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die vicesima sexta mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Dominicus Spolverini, *Prot. Apostolicus, Archiep. Larissen.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. L, n. 4. – G. Stara Tedde.

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. CAROLUM IOSEPHUM TIT. S. PRISCAE S. R. E. PRESB. CARD. BINET, ARCHIEPISCOPUM BISUNTINUM; QUEM MITTIT LEGATUM AD SAECULARIA SOLLEMNIA IN HONOREM B. M. V. « DE LIESSE », IN DIOECESI SUESSIONENSI.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Laetitia singulari haud ita pridem excepimus, saecularia sollemnia in honorem « Nostrae Dominae » de *Liesse* inusitato animorum ardore apparari. Ex quo enim, abhinc annos octingentos, venerabundi Mariae cultores ad prodigiosum Beatae Virginis de *Liesse* simulacrum primum accessere, fideles ex omni genere et ordine, sacerdotes et laici, optimates et populares, ipsi sacrorum Antistites Regesque populorum, pluries dena millia christianorum, sive singuli, sive turmatim, ad sanctuarium illud quotannis peregrinati sunt, ut gratiarum spiritualium copiam et gaudium inde perciperent. Hac igitur octies centenaria faustitate, non unius tantum sacri eventus peragitur memoria, sed admirabilis quaedam continuatio seriesque beneficiorum, quae ex Deiparae cultu et obsequio fideles undique illuc confluentes exceperunt, fauste utiliterque commemoratur. Neque minus opportune tertium e tota Gallia congressum Marialem prope ipsum de *Liesse* sanctuarium ineundi susceptum est consilium. Quid enim aptius, quid congruentius videtur, ad fiduciam christianorum erga augustam Reginam fovendam, quam eosdem congregare in locum, ubi tot memorias reliquit avorum fides et pietas, ubi benignissima Mater « causa nostrae laetitiae » tam clare assidueque visa est? Quare et catholicorum congressionem et saecularia ista sollemnia, quae in honorem « Nostrae Dominae » de *Liesse* proxime peragentur, uti iam ediximus, vehementer dilaudamus, ac praesentes per Legatum Nostrum participare exoptamus. Ita enim pergratum Nobis erit dilectis Galliae filiis vicem referre, eosque quodammodo invisere et resalutare, qui tot agminibus pie in Urbem peregrinantibus, per sacrum Redemptionis annum proxime elapsum, praesentia sua ac ferventi caritate animum Nostrum admodum recrearunt. Te igitur, dilecte fili Noster, cui tantopere cordi est Suessionensis dioecesis, ubi primam lucem aspexisti et pastorali munere per septennium perfunctus es, quique singulari studio in Dei Ma-

trem ferris et honoribus adhuc solatiisque legationis Lapurdensis suaviter flagras, Legatum Nostrum, uti iam antea nuntiavimus, per hasce Litteras deligimus et constituimus, ut sollemnibus coetibus sacrisque caeremoniis, apud sanctuarium de *Liesse* celebrandis, nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Optima autem spe tenemur fore, ut isti nobilissimae Galliae filii, innumera dona per Mariam a Domino octo saeculorum decursu accepta memorantes, avitam pietatem religiose aemulentur, ac caelestem Patronam quotidie impensius diligant atque venerentur. Hinc auspicato continget, ut antiquae et praeclarae laudes, quibus Gallia « primogenita Ecclesiae filia » appellata est, praesenti quoque aetate fauste renoventur. Quo autem sacri eventus celebratione maior animarum fructus percipiatur, tibi, dilecte fili Noster, ultro concedimus, ut statuta die, Sacro sollemniter peracto, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam iisdem admissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Votorum interea auspicem ac summae voluntatis Nostrae testem, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili Noster, egregio Episcopo Suessionensi, Laudunensi et Sanquintiensi, eiusque consiliorum et laborum in Mariali celebritate sociis, itemque clero et populo universo, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die II mensis Iulii, in Visitatione B. M. V., anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. GEORGIUM TIT. S. MARIAE AD POPULUM S. R. E. PRESB. CARD. MUNDELEIN, ARCHIEPISCOPUM CHICAGIENSEM, QUINTUM EMENSUM FELICITER EPISCOPATUS LUSTRUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Primo hoc ineunte autumno, quum quinque pastoralis muneris lustra feliciter expleres, placuit tibi tam faustum eventum intima animi laetitia recolere, ad sepulcrum beati Petri in Urbe Sacrum perlitando. Ea quidem praeclara occasione pergratum Nobis fuit, te in Nostra ad Arcem Gandulphi sede ad colloquium admittere paternamque tibi Nostram gratulationem ac faustitatis participationem coram declarare. Nunc vero, quum in proximum mensem in tua ipsa archidioecesi, ad iubilaeum Pastoris publice celebrandum, sollemnes obsequii et amoris significationes apparentur, temperare Nobis non

possumus, quin animi Nostri erga te sensus palam confirmemus planeque patefaciamus. Nemo est enim qui ignoret, quanta sollertia et navitate officii pastoralis partes explere consueveris, quo studio ac pietate Apostolicam hanc Sedem ipse semper colueris colendamque curaveris. Manifesta autem sunt tuae munificentiae et religionis monumenta: inter quae eminent profecto Seminarium maius S. Mariae ad Lacum, te auctore et auspice, magnificentissime aedificatum omnibusque exornatum praesidiis, sacrae aedes et domus scholaeque paroeciales, passim in amplissima ditione tua a fundamentis conditae. Nec minus compertum est omnibus, magna te dedisse incrementa iis consociationibus et institutis, quae ad fidem latius propagandam potissimum spectant. Quantae vero curae tibi sit, ut fidelis populus in christianae vitae instituto magis in dies proficiat, vel ex ipso colligitur consilio, per te iam pridem suscepto, ut in qualibet ex quadringentis tuae ditionis paroeciis fideles isti per sacras missiones seu per spirituales exercitationes ad sollemnia tui iubilaei peragenda sese pararent. Ita profecto, hortatu auspicioque tuo, plura ad effectum feliciter adducta sunt vota celeberrimi illius Eucharistici Congressus, in civitate ipsa Chicagiensi abhinc octo annos celebrati, cuius gloria et splendor numquam oblitterari potest. Perspectas denique habemus paternas sollicitudines, quibus ipse praesentibus populi angustiis et necessitatibus, per societatem praecipue Vincentianam summa industria temperatam, subvenire contendis. Quae Nos omnia iucunde memorantes, proxima faustitatis tuae sollemnia non modo gratulatione Nostra augere exoptamus, sed auctoritatis quoque Nostrae suffragio facere fructuosiora. Tibi igitur, dilecte fili Noster, ultro concedimus, ut die ad sacri eventus celebritatem statuta, Sacro sollemniter peracto, adstantibus fidelibus Nostro nomine benedicas, plenam iisdem commissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Interea Deum instanter rogamus, ut multos praeterea aetati tuae annos adiiciat, caelestium munerum plenos et meritorum. Quorum quidem in auspicium, inque peculiaris dilectionis Nostrae pignus, tibi, dilecte fili Noster, Episcopis tuis Auxiliaribus, itemque clero populoque universo apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Octobris, in festo S. Lucae evangelistae, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. AUGUSTINUM GEMELLI, O. F. M., CATHOLICAE STUDIORUM UNIVERSITATIS A SACRO CORDE IESU RECTOREM MAGNIFICUM EUNDEMQUE MODERATOREM COMMENTARII « RIVISTA DI FILOSOFIA NEO-SCOLASTICA ».

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Summa animi delectatione litteras excepimus, kalendis huius mensis a te datas, una cum volumine, quod inscribitur: « Indirizzi e conquiste della Filosofia Neoscolastica ». In comperto enim est, uti praeclaris hisce documentis confirmatur, quantum perfecerit itineris, quantaque fructuum ubertate ditatum sit istud, cui diligenter praees, commentarium, « Rivista di Filosofia Neoscolastica » nuncupatum, cui ipse fel. record. Leo XIII viam quodammodo straverat, primo abhinc quinque et viginti annos in vulgus editum, et benevolentia favoreque Pii X sanctae memoriae exornatum commendatumque. Et sane: quum eiusmodi commentarium exortum est, ut philosophiam Neoscholasticam excoleret, novas profecto vires novumque addidit incrementum Scholasticae ipsi philosophiae, quae tunc in publicis Italiae scholis et institutis vel superioribus neglecta iacebat, haud raro contempta et despecta, atque in privatis paene scholis et academiis catholicis abdita latebat. Nunc vero luce et palam loquitur, infirma adversariorum argumenta refellit, et admirationem saepe excitando, complurium philosophorum, in publicis quoque coetibus, oculos et mentes ad se convertit. Quare, dum recentiora philosophorum commenta, quae permagni antea habebantur, hodie labefactari videntur, haec sana et perantiqua philosophia, ad novas etiam quaestiones solvendas peridonea, perpetua florens viriditate, magis magisque in dies vim ac robur nanciscitur. Neque mirum; haec enim tot tantorumque sapientium ac doctorum scientia, mediam profecto tenens viam inter extremas, quae ad sinceram hominis naturam integre spectat, quaeque eximiam veterem doctrinam cum cognitionibus rerum divinitus revelatis mira ratione coniungit, et mentes hominum illustrando animos pariter movet ad bonum recte persequendum, haec, inquimus, philosophia perennis, ceterarum scientiarum altrix atque moderatrix, civilisque omnis cultus admodum fecunda, hoc unum gestit, sicut ipsa Christi religio, ne ignorata damnetur. Maxima itaque laus commentario isti tribuenda est, quod tantam veritatis lucem et splendorem inter sapientiae cultores propagaverit, et, Catholicae istius Universitatis primum germen exsistens, tot adulescentium animos impulerit,

ut ex uberrimis doctrinae fontibus, praecipueque ex Angelico Doctore, solidissima argumenta haurirent, sive ad supernarum rerum notitiam altius perdiscendam, sive ad fallaces adversariorum sententias efficaciter redarguendas. Quapropter commentarii istius scriptores, imprimisque eius moderator, non modo de scientiarum profectu deque civili cultu, sed de ipsa quoque vera religione deque universa Christi Ecclesia praeclare omnino meriti sunt. Libenti igitur laetoque animo, haec omnia memorantes, tibi, dilecte fili, ceterisque commentarii scriptoribus animum Nostrum admodum gratum paterne profitemur, atque exoptatam gratulationem meritamque laudem publice planeque significamus. Incepto igitur nobilissimo instate, et alacriores effecti ulterius pergite. Ipsa autem tot fructuum, quos hactenus percepistis, suavis recordatio, Nostra quoque erga vos benevolentia et favor, maximeque vero Dei honor eiusque Ecclesiae incrementum novas vobis addant vires et stimulos, ut cuncta vestra studia, labores et vigilias magno animo persequamini. Deus, omnium scientiarum Dominus, caelesti semper lumine vobis praesentissimus adsit, ut labores vestri etiam in posterum fecundentur et largiore etiam successu augeantur. Hunc vobis ominamur amplissimum; cuius quidem auspex sit apostolica benedictio, quam peculiaris dilectionis Nostrae testem tibi, dilecte fili, commentarii scriptoribus, eiusdemque sociis atque studiosis universis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Octobris, in festo S. Lucae evangelistae, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

TOLOSANA

ADIECTIONIS TITULORUM EPISCOPALIUM

DECRETUM

Excmus ac Revmus Dominus Iulius Saliège, Archiepiscopus Tolosanus, humiles Apostolicae Sedi exhibuit preces, ut tituli cathedralium ecclesiarum Sancti Bertrandi de Comminges et Rivenae, olim in Gallia illustrium, quae iam suppressae fuerunt, adiungerentur Tolosanae ecclesiae, ne illarum memoria excidat.

Quas quidem preces benigne excipiens Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, apostolicae potestatis plenitudine statuit, ut posthac Tolosana archiepiscopalis ecclesia titulis quoque ecclesiarum episcopalium S. Bertrandi de Comminges et Rivenae condecoretur.

De his autem idem Ssmus Dominus praesens edi iussit Consistoriale decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent; quibuscumque in contrarium facientibus, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 19 Ianuarii 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

10 Novembris 1934. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Misthiensi praefecit R. P. D. Aloisium Martinez, hactenus Episcopum Anemurensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis R. P. D. Leopuldi Ruiz n Florez, Archiepiscopi Moreliensis.

17 Novembris 1934. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Bosporanae, R. P. D. Iosephum Ignatium Marquez, hactenus Episcopum Lysiniensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis R. P. D. Petri Vera y Zuria, Archiepiscopi Angelorum.

15 Decembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Cabasitanae R. P. D. Prudentium Contardo, hactenus Episcopum de Temuco.

22 Decembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Bizyensi, R. P. D. Iosephum Garibi Rivera, hactenus Episcopum Rhosiensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis R. P. D. Francisci Orozco y Jimenez, Archiepiscopi de Guadalajara.

— Titulari episcopali Ecclesiae Biltensi, R. P. D. Salvatorem Montes de Oca, hactenus Episcopum Valentinum de Venezuela.

28 Ianuarii 1935. — Cathedrali Ecclesiae Salmantinae praefecit R. P. D. Henricum Pla et Deniel, hactenus Episcopum Abulensem.

— Cathedrali Ecclesiae Carthaginensi in Hispania, R. P. D. Michaelem de Sanctis Diaz et Gomara, hactenus Episcopum Oxomensem.

— Cathedrali Ecclesiae Illerdensi, R. P. D. Salvium Huix Miralpeix, hactenus Episcopum tit. Selymbrianum.

— Cathedrali Ecclesiae Placentinae Hisp., R. P. D. Felicianum Rocha Pizarro, hactenus Episcopum tit. Arethusium.

— Cathedrali Ecclesiae Oscensi, R. P. D. Linum Rodrigo Ruesca, hactenus Episcopum tit. Tabborensem.

— Cathedrali Ecclesiae Ovetensi R. D. Iustum Antoninum Echeguren et Aldama, Administratorem apostolicum eiusdem dioecesis Ovetensis.

23 Februari. — Cathedrali Ecclesiae de Linares in Chile, R. D. Ioannem Subercaseaux Errazuriz, rectorem Seminarii S. Iacobi de Chile.

— Cathedrali Ecclesiae de Temuco, R. D. Alphridum Silva Santiago, presbyterum archidioecesis S. Iacobi de Chile.

— Titulari episcopali Ecclesiae Barcaeae, R. D. Iosephum Gasparem de Affonseca Silva, quem deputavit Auxiliarem Excmi Dñi Leopoldi Duarte Silva, Archiepiscopi S. Pauli in Brasilia.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DECRETUM

ERECTIONIS ADMINISTRATIONIS APOSTOLICAE

Quo aptius consuleret animarum bono pro ea parte dioeceseos Premisliensis Ruthenorum quae *Lemkowszczyzna* nuncupatur, Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia diei 13 Ianuarii 1934 decrevit a iurisdictione Episcopi Premisliensis Ruthenorum subtrahendos esse et proprio Administratori Apostolico committendos sequentes decanatus, una cum omnibus eorumdem decanatum paroeciis: Bukowsko, Corlice, Grybów, Dynów, Dukla, Krosno, Muszyna, Rymanôw, Sanok. Administrationi Apostolicae ita erectae nomen erit *Lemkowszczyzna;* sedes, vero, principalis in urbe *Rymanów*. Excmus D. Nuntius Apostolicus penes Polonorum Rempublicam invigilabit, nomine Sanctae Sedis, ut omnia rite adimpleantur quae necessaria sunt ad canonicam supradictae Administrationis Apostolicae constitutionem.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 10 Februarii, anno 1934.

A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus, *a Secretis*.

L. ✠ S.

Ioseph Cesarini, *Adsessor*.

II

NOMINATIO

Decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali diei 11 Decembris anno 1934, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, dignatus est renunciare, ad nutum Sanctae Sedis, Administratorem Apostolicum pro fidelibus ritus graeco-rutheni in *Lemkowszczyzna* (Polonia) Revmum D. Basilium Masciuk, hactenus parochum in Horozanna Wielka (dioecesis Premislien. Ruthenorum).

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

VARIATIONES

FACIENDAE IN RUBRICIS BREVIARII AC MISSALIS ROMANI

I. – IN BREVIARIO ROMANO

1. Post Duplicia I classis primaria ponatur:

« *Duplex I classis secundarium.*

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. »

2. Inter Duplicia II classis secundaria expungatur idem Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., et in fine addatur « Festum Maternitatis B. Mariae Virg. ».

3. Die 30 Iunii, post Nonam Commemorationis S. Pauli Ap., ponatur: « Vesperae de sequenti, sine ulla Commemoratione ».

4. Die 1 Iulii, post Orationem de I Vesperis Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., expungantur omnes Commemorationes.

Eadem die, post Orationem de Laudibus, dicatur: « Ad Laudes tantum fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis... ».

Eadem die, post Nonam, ponatur:

« In II Vesperis.

Omnia ut in I Vesperis, sed loco ultimi Psalmi, dicitur Psalmus 147 *Lauda, Ierusalem, Dominum.*

℣. *Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni.*

℟. *Quos pretioso Sanguine redemisti.*

Ad Magnif. Ant. *Habebitis autem... sempiterno.*

Et fit Commemoratio tantum sequentis, ut infra.

Completorium de Dominica, et conclusio Hymni ut in Communi Festorum B. Mariae Virg. ».

5. Die 2 Iulii, in festo Visitationis B. Mariae Virg., post verba: « In I Vesperis » ponatur:

« Quando dicendae sint integrae, Antiphonae de Laudibus, Versus et reliqua ut infra.

Ant. *Beata es... alleluia.*

℣. *Benedicta tu in mulieribus.*
℟. *Et benedictus fructus ventris tui.*
Oratio *Famulis tuis... Per Dominum* ».
Et post hanc Orationem expungantur omnes Commemorationes.

II. – IN MISSALI ROMANO

Die 1 Iulii, in Oratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. expungantur signa parenthesis quoad verba « solemni cultu ». Post rubricam « In Missis votivis... » ponatur: « Et in Missis privatis tantum, fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis ».

URBIS ET ORBIS

Aucto ritu festi Pretiosissimi Sanguinis D. N. Iesu Christi, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, suprascriptas variationes approbavit, illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 19 Ianuarii 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

POLICASTREN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI DOMINICI LENTINI, SACERDOTIS SAECULARIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

In hodiernae Dominicae Evangelio legimus leprosum quemdam ad Dominum, ut sanaretur, accessisse, humilique voce *Domine*, dixisse, *si vis, potest me mundare.* Eius fidem Iesus cum vidisset, *tetigit eum dicens: Volo. Mundare, et confestim mundata est lepra eius* (Matth. 8, 2). « Per istum leprosum, uti Angelicus Doctor commentatur, moraliter intelligitur pec-

cator ». Omnes autem peccatores usque ad mundi finem a peccati lepra non mundantur, nisi gratia Christi, cuius ministri sunt sacerdotes: in ministris autem *iam quaeritur... ut fidelis quis inveniatur* (I Cor. 4, 2): tantoque ipsi uberiores colligent animarum messem, quanto magis de spiritu Christi vivunt, quin immo quanto magis ipse Christus, iisdem cooperantibus, in ipsis vivit, uti nobili ausu dicit Apostolus: *Vivo ego, iam non ego, vivit vero in me Christus* (Gal. 2, 20). Insigne huius divinae vitae specimen sacerdos Dominicus Lentini exstitit, Policastrensis dioecesis in Lucania singulare decus et ornamentum. Ipse quidem non illustri sed tenui conditione vir, non religiosi Instituti conditor, non magnificis operibus in omnium ore per orbem celebratus, non voluminibus doctrina refertis praeclarus, nulla ecclesiastica dignitate aut beneficio auctus, insigni tamen sanctimonia, in patrio oppido et forte non ultra suae dioecesis fines, in humili sacerdotalis ministerii exercitio mire refulsit.

Natus est Dei Famulus Lauraeae, nobili in oppido, die 20 Novembris mensis anno 1770, indito ei in sacro baptismate Dominici nomine, felici praesagio; vere enim vir dominicus per totam vitam futurus erat. Parentes eius, Macarius et Rosalia Vitarella, non opibus, sed actuosa christianae fidei professione et pietate clari, puerulum, non verbo tantum, sed et exemplo divina praecepta quam diligentissime docuerunt. Vividum quod nactus erat ingenium, vel a prima adolescentia Dominicus compescere sategit. Decimum quintum annum agens, quum se ad sacra divinitus vocatum persentiret, clericali militiae se mancipavit maioreque nisu virtutum perfectioni assequendae alacer sese addixit. Bonis artibus et philosophiae in patria, theologicis vero disciplinis partim Lauraeae, partim in Policastrensi Seminario, incumbens, supra ceteros coaetaneos, magnas progressiones fecit. Anno 1791 prima clericali tonsura sacris fuit initiatus, anno vero 1794 ad Presbyteratus Ordinem promotus est. Maximo animi fervore, tanto muneri suscipiendo se comparavit: totam enim noctem seu ante sacerdotalem Ordinationem, seu ante primum sacrum celebrandum, in oratione traduxit. In patriam reversus ibi per totum vitae cursum permansit, sacerdotalibus muniis totum se impendens et superimpendens. Pueros litteras et christianam catechesim docere, nulla stipe, vel fere, inde percepta, divino verbo praedicando et sacramentalibus confessionibus assidue audiendis ad mortem usque tum Lauraeae, cum in viciniis, maximo animarum emolumento sedulo incubuit. Morte plectendis usque ad extremum eorum vitae momentum, eos solans, eximia caritate adstabat. Difficile dictu est vel mente concipi quot peccatores ad salutis semitam reduxerit, quot animas ad perfectionis viam sectandam adduxerit, omnibus omnia factus. Verum tam uberes fructus ipse collegit, eo quia divina ultra modum exaestuabat

caritate. Hac permotus, orationi multas per horas instabat, et sacrosanctum Missae sacrificium tali tantaque religione celebrabat, ut non homo, sed Angelus in mortali carne esse videretur.

Non enim semel a sensibus abreptum in aëre suspensum adstantes mirati sunt. Erga dominicam passionem, erga Beatissimam Virginem ineffabili ferebatur devotione, quam seu in concionando, seu in confessionibus excipiendis in auditorum animos inserebat. Tanta is erat animi demissione ut de eo iure merito dictum fuerit, quod esset humilis in loquendo, humilis in tacendo, humilis in hortando, humilis in corripiendo. Ceteris quoque virtutibus, quae sanctum sacerdotem decent, ornatum fuisse omnes testes deponunt. Testantur enim eum arctissimam voluntariam paupertatem servasse. Totum quod sibi ex ecclesiasticis ministeriis obveniret, totum ad sublevandam aliorum inopiam impendebat nil sibi relicto. Miserrimo vescebatur obsonio, quin immo persaepe, si panis frustulum domi exstitisset, hoc pauperi dabat. Detritis vestibus induebatur, nec semel seu pallium seu unicum indusium, seu calceamenta pauperibus donavit, nudipes perlibenter domum rediens.

Asperrimis paenitentiis corpusculum afflictabat, et in concionando, ubi in dicendo maxime incaluerat, nudata terga atrociter flagello cruentabat. Parcissimum fessis membris somnum dabat, saepe humi decumbens.

His aliisque asperitatibus divinam misericordiam peccatoribus conciliare satagebat. Unde nil mirum, si innumeri peccatores suorum admissorum paenitentiam agerent; illa enim vox magis compenetrat, quam dicentis vita commendat. Fidelis servi sui virtutes pluribus Deus cumulavit donis, prophetiae, scrutationis cordium aliisque.

Die 25 Februarii mensis anno 1828, quinquagesimum octavum agens annum, quievit in Domino. Iusta funebria per septem continentes dies sollemniter, magna populi frequentia celebrata fuere: defuncti autem corpus flexibile, rubicundum, liquidum effundens sanguinem, suavem redolens odorem permansit.

Sanctus dum vivebat, sanctus post pretiosum obitum, habitus fuit; quae fama non deferbuit.

Quare anno 1842 Ordinaria auctoritate incepti processus, post longam temporis moram anno 1891 perfecti sunt. Die 8 Iunii 1896 super scriptis editum est decretum. Anno autem 1905 die 12 Aprilis mensis Pius X fel. rec. introductionis causae Commissionem sua manu obsignavit.

Anno 1906 die 14 Martii favorabile S. H. C. decretum super Urbani VIII legibus de cultu non praestando editum est.

Interim dum Apostolica super virtutibus in specie inchoativa inquisitio incepta erat, altera de fama sanctitatis in genere peracta fuit, et de eius

vigore die 14 Iulii mensis anno 1915 edictum est. Eodem anno Remissoriales aliae litterae ad continuandum et perficiendum super virtutibus processum concessae sunt. Quo perfecto in S. H. C. de iuridico valore utriusque seu Apostolicae seu Ordinariae quaestionis disceptatum est et favorabile die 23 Iulii anno 1926 editum est decretum.

Quibus omnibus rite comparatis, coram Rmo D. Cardinali Iulio Serafini, Causae Ponente seu Relatore, Antepraeparatoria comitia super virtutibus die 28 Octobris mensis anno 1930 habita sunt: quae die 26 Iunii elapsi anni Praeparatoria sunt subsequuta. Die demum 15 mensis huius, Generalis S. R. C. coetus coram Ssmo D. N. Pio Pp. XI coactus est, in quo Rmus Cardinalis Relator dubium disceptandum proposuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque edidere suffragium, quod Beatissimus Pater attento benignoque animo est prosequutus. Attamen ut in re tanti momenti communibus precibus maioris luminis copiam a Deo impetraret, suum iudicium in hanc diem distulit Dominicam tertiam post Epiphaniam, sancto Ioanni Chrysostomo sacram. Eapropter divina hostia religiosissime litata, arcessitis ad Vaticanas aedes Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Iulio Serafini, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Dominici Lentini, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 27 Ianuarii a. D. 1935.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

WESTMONASTERIEN.

CANONIZATIONIS BEATORUM MARTYRUM IOANNIS CARDINALIS FISHER EPISCOPI ROFFEN. ET THOMAE MORE MAGNI ANGLIAE CANCELLARII.

SUPER DUBIO

An constet de martyrio eiusque causa et de signis seu miraculis in casu et ad effectum de quo agitur.

Sanctus Gregorius Magnus, quum ad Anglorum gentem Christo adiungendam, apostolica motus caritate, Augustinum monachum una cum sociis in Maiorem Britanniam misisset, triennio post ita ad eumdem Augustinum de uberrimis iam susceptis fructibus gratulabundus et gaudio gestiens, scribebat: « Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis, quia granum frumenti (Christus) mortuum est cadens in terram, ne solum regnaret in caelo,... cuius amore in Britannia fratres quaerimus, quos ignoramus, cuius munere, quos nescientes quaerebamus, invenimus. Quis autem narrare sufficiat, quanta hic laetitia in omnium corde fidelium fuerit exorta, quod gens Anglorum, operante omnipotentis Dei gratia et tua fraternitate laborante, expulsis errorum tenebris, sanctae fidei luce perfusa est, quae mente integerrima iam calcat idola, quibus prius vesano timore subiacebat, quod omnipotenti Deo puro corde substernitur, quo a pravi operis lapsibus sanctae praedicationis regulis ligatur, quo praeceptis divinis animo subiacet, et intellectu sublevatur, quod usque ad terram se in oratione humiliat; nec mente iaceat in terra? » (Bibl. SS. PP., ser. VII, vol. 1, p. 183, Romae 1908). Adeo vero feliciter, procedente tempore, spirituales in Anglia messes succrevere, atque adeo altas radices catholica religio ibidem egit, ut peculiari laude ea nobilis Natio *dos Mariae*, et *S. Petri patrimonium* diceretur. Quam christianam fidem tam pleno alveo a Romana Sede derivatam in Angliam, S. Beda Venerabilis, insignis Angliae doctor (a cuius felici obitu decimum secundum volvitur hoc anno saeculum), ita Gregorium Magnum compellans, ab eo acceptam repetit: « Quem recte nostrum appellare possumus et debemus Apostolum:... nam signaculum apostolatus eius nos sumus » (*Hist. Eccl.*, l. II, c. 1: Migne, *P. L.*, XCV, 75 s.).

Atque utinam numquam a matris Ecclesiae complexu tam sibi dilectam filiam temporum procella divulsisset! Haec, saeculo XVI ineunte, primo ingruit, direque postea longo temporis spatio vineam illam vastavit.

Libido Regis exordium. Qui quum a legitima uxore divortium, cui inhiabat, a Romano Pontifice, inviolabilis sacramenti vindice ac tutore,

nulla arte extorquere posset, furore actus atque in praeceps ruens, se supremum in Anglia Ecclesiae caput edixit, ut sua auctoritate ad novas nuptias sacrilego foedere convolaret. Quod, publica lege lata et capitali paena contra obnitentes, sancitum fuit. Continuo ad supplicia ventum est.

At quum multi timore perculsi (proh dolor! et pastores animarum) animo et fide deficerent, gloriosum tamen martyrum agmen acerbis illis subsequutisque temporibus pro catholica fide tuenda fortiter in Anglia occubuit: quorum iam multi a Leone XIII fel. me. per cultus confirmationem, numeroque plures a Ssmo D. N. Pio XI gloriose regnante, per formalem beatificationem, Beatorum Caelitum albo inserti sunt.

Agmen illud veluti ducunt duo praeclarissimi heroes, e clero unus, laicus alter: Ioannes Fisher, S. R. E. Presbyter Cardinalis et Episcopus Roffensis, atque Thomas More, Magnus Regni Cancellarius. Quos nominare et laudare est: tam celebris exstat per orbem eorum fama et praeclara memoria! Hi, licet Regi addictissimi et fidelissimi cives, iniquo eius iussui, divina vetante lege, obsistentes, pro Romani Pontificis in universa Ecclesia primatu martyrium praeprimis nobile fecerunt.

Ioannes Fisher anno 1469, uti iam compertum est, natus, mira ingenii acie praeditus, in Cantabrigiensi Academia alumnus primas tulit: dein in eadem summa laude docuit et Cancellarii munus obivit; studia mire promovit, evexit, litterarum ornamentis et scientiarum cultu celebratissimus. Verum sunt haec minora prae eius magnitudine animi et intemeratae vitae sanctimonia. Has eximias admirata dotes, Margarita, Regis mater, eum sibi confessarium adlegit, cuius filius Henricus VII, eum Roffensi sedi proposuit, atque regio consilio adiunxit. Officii celsitudinem pastoralibus virtutibus aequavit. Animarum pervigil custos debacchantem tunc temporis Lutherum, aliosque novatores, contra sanctissimae fidei dogmata, doctissimis ac nervosis scriptis ita perstrinxit, ut inter principes illius aetatis apologetas merito accenseretur. Sibi parcus, pauperibus sublevandis largus; non quae sua, sed quae Iesu Christi sunt, semper quaesivit. Pietate in exemplum refulsit; iuges in Missae sacrificio celebrando lacrimae: assiduo vero orationis studio atque aspera corporis mortificatione fortissimum animum ad altiora comparabat.

Iamque tanto Christi athletae durum instabat ac diuturnum certamen, quod cruenta morte gloriose superaturus erat.

Impavidum Catharinae Aragonensis, legitimae uxoris Henrici VIII, Regis, defensorem exagitare coepit Rex adulter, quum eum primo libertate privatum in custodiam tradidit Episcopi Gardiner a die 5 Aprilis anno 1533 ad diem 13 insequentis mensis Iunii. Libertati restitutus mox, de crimine proditionis accusatus, carcere et bonorum publicatione absens damnatur,

hac tamen in minorem commutata paena, ne futilis in Praesulem innocentissimum criminatio accusatoribus probro verteretur. Non multo post a Cantuariensi Archiepiscopo Londinium accitus, ut sacrilego iureiurando se obstringeret, illud, frustra saepius tentatus, omnino reiecit, qua parte ad Regis divortium atque ad eius in Ecclesia Angliae primatum, refragante divino iure, spectabat. Renuentem londinensis turris carcer excepit die 17 Aprilis anno 1534. Qua inclusus, corpore animoque multa perpessus, sacris prohibitus atque episcopalibus iuribus privatus, supremo se parabat agoni. Quaesitum legalis damnationis titulum opportune praebebat lex lata de primatu spirituali Regis mense Novembri eius anni. Die 20 Maii anno 1535 Paulus Papa III hunc strenuum catholicae fidei assertorem, S. R. E. Presbyterum Cardinalem, titulo S. Vitalis creavit, transmisso cardinalitio galero, quod tamen ne ei traderetur Rex vetuit. Mense Iunio bis ad tribunal fuit accitus, quumque fortis in Dei et Ecclesiae iuribus asserendis, tutandis perseveraret, ignominiosa proditorum morte fuit damnatus, quam paenam Rex in capitis obtrunctationem commutavit. Mortis cum gaudio accepta sententia, orationi instantius attendit, admirabili animi pace perfruens.

Die 22 Iunii ad patibulum dum duceretur, evangelii librum aperiens, in haec incidit Christi verba: *Ego te clarificavi super terram, opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam, et nunc clarifica me, tu Pater apud temetipsum.* Renovata coram populo fidei professione, hymno *Te Deum* psalmo *In te Domine speravi* aliisque precibus recitatis, caput carnifici obtulit, eiusque anima, adiuncta Martyribus, ad caelum evolavit.

Thomas More anno 1478 natus, vivido amoenoque ingenio praeditus, latini graecique sermonis studiosissimus, Oxonii bonis artibus, Londinii iuridicis disciplinis cum laude eximiae ac singularis doctrinae incubuit. Cardinali Morton, Cantuariensi Archiepiscopo et Regni Cancellario, adolescens Thomas, quem ille inter suos familiares adnumeratum voluit, magna portendere visus est, ut passim dictitabat.

In foro celebrando, ab avaritia omnino alienus, suavissimae caritatis et integerrimae iustitiae iura mire componebat. Religionis catholicae studio incensus, philosophiae et theologiae operam dedit, in eisque adeo profecit, ut divinorum quoque scientia praecelleret, uti eius scripta comprobant. Etsi plurimis negotiis publicisque muniis distentus, canonicas horas quotidie recitabat, sacrisque adstare, immo et eorum participem esse, omnium spreto respectu, in deliciis habebat.

Cilicium numquam dimisit, aliisque paenitentiis carnem excruciabat, uno verbo, nulla erat virtus, pientissimo christifideli digna, quae in eo non emineret. Ioannam Colt duxit in uxorem, a qua tres filias, unum autem

filium suscepit. Hac mature demortua, Aliciam Middleton, viduam, matrimonio sibi copulavit, quae orphanorum curam gereret. Interim publicis gravibus muneribus est auctus. Nondum tricennis in Regni concionem adscitus fuit, dein apud Belgas orator missus, arcani regii consilii particeps, Magnus denique Angliae Cancellarius maxima totius regni laetitia renuntiatus. Quibus muneribus mira abstinentia, iustitia, aequitate, bonorum omnium gratulatione functus est.

Quum impio Regis placito fideliter fortiterque restitisset, eius iram incurrit, quae in mortale odium exarsit, quando Thomas eum supremum anglicanae Ecclesiae caput noluit agnoscere.

Dimisso Cancellarii officio, intra domesticos parietes ad orationes, spiritualia colloquia sacramque lectionem iugiter animum attendebat, ad supremum, quod praevidebat, luctamen se comparans.

In iudicium, quasi libellum contra Regis divortium scripsisset, accitus, accusationem quidem uti falsam a se repulit, candide tamen catholicam fidem professus. In carcerem coniectus, iterum iudicio suppositus, quum constanter in fide catholica profitenda perstitisset, die 1 Iulii anno 1535 atrocissimae damnatus est morti, quam sententiam laeto gratoque animo acceptavit, iniquis iudicibus sortem sanctorum Stephani et Pauli adprecans, ut quemadmodum Paulus, olim Stephani persecutor, modo eius consors in gloria, ita ipse se Deum pro eis deprecaturum promisit ut sui consortes futuri essent in caelesti regno. Non lacrimae suorum, non Regis administrorum consilia Thomae constantiam vel minimum labefactare valuerunt. Die 6 Iulii eodem anno, octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, ad subeundum supplicium ductus, veluti ad festum properans, dominicam passionem recolens, coram frequenti populo se in Ecclesia et pro fide catholica, Deo Regique fidelem mori professus; gratos sui animi sensus carnifici depromens eumque amplexans, patibulum animose conscendit. « Accessit ad eum carnifex, scribit Sanderus,... et caput iustitiae, caritatis et virtutis amputavit, ingemiscente Anglia universa et non tam Christi martyrem, quam seipsam capite truncatam arbitrante » (Rom. 1586 p. 137).

Cultum Ioanni Cardinali Fisher et Thomae More post eorum mortem iampridem exhibitum Leo XIII, adiectis aliis quinquaginta duobus in ea persecutione martyribus per S. R. C. decretum sub die 29 Decembris mensis anno 1886, confirmavit, Beatisque eos accensuit.

Adventante vero iam ab eorum glorioso martyrio quatercentesimo anno, mira consensione et praegrandi numero, insignes dignitate viri S. R. E. Cardinales, praecipue Cardinalis Franciscus Bourne, Archiepiscopus Westmonasteriensis, quem nuper e vivis ereptum omnes comploramus, Archiepiscopi et Episcopi omnes Angliae, Scotiae, Hiberniae cum suo quisque

populo, plurimique alii totius Orbis sacrorum Antistites, Studiorum Universitates, Venerabile Anglorum Collegium et S. Bedae de Urbe innumerique alii, quos inter et acatholici, ut ad Canonizationis honores duo hi fortissimi martyres elevarentur, suppliciter postularunt.

Beatissimus Pater vota haec benigne ex corde excipiens, Sacrae Huic Congregationi mandavit, ut ad severam trutinam acta martyrii horum duorum pugilum cribrarentur; de quo in causa de cultus confirmatione pertractanda, peculiaris quaestio, utpote in casu tunc temporis lege non requisita, habita non fuerat. Sacrae Rituum Congregationis Historica Sectio huic muneri plene satisfecit, summi momenti documenta colligendo, suoque suffragio illustrando, quibus martyrium tum materiale cum formale seu ex parte utriusque victimae, seu ex parte iudicum et Regis, qui eos morte damnarunt, evidentissime comprobatur.

Alteri vero ex Consultoribus munus fuit demandatum praecipuas colligendi sententias a scriptoribus seu superioris seu recentioris praesertim aetatis, de nostris prolatas martyribus, ut pateat quo iam nunc consensu admirentur historici utriusque herois et praeclaram vitam et mortis triumphum.

His omnibus comparatis, die 29 proxime elapsi mensis in Generali Congregatione, cui Ssmus D. N. Pius Papa XI praefuit, Rmus Cardinalis Raphaël Carolus Rossi, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit disceptandum: ***An constet de martyrio eiusque causa et de signis seu miraculis post indultam supradictis Beatis venerationem in casu et ad effectum de quo agitur.*** Quotquot aderant Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque tulere suffragium, quod Beatissimus Pater attente excepit, iudicium vero suum hac die decrevit pandendum 10 Februarii anno 1935, Dominica V post Epiphaniam, maioris luminis copiam in re tanti momenti interim a Deo adprecaturus.

Eapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Raphaëlem Carolum Rossi, Causae Ponentem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium arcessiri iussit, sacroque religiosissime litato edixit: ***Ita evidenter constare de martyrio et causa martyrii Beatorum Ioannis Cardinalis Fisher et Thomae More, ut, concessa a signis seu miraculis omnique alia opportuna et necessaria dispensatione, procedi possit ad ulteriora.***

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae die 10 Februarii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

SYRACUSANA

NULLITATIS MATRIMONII (BENVISSUTO-VALSECCHI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Noëmi Valsecchi, in causa conventae, eamdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 15 Aprilis 1935, hora 11 a. m., ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de matrimonii nullitate, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Noëmi Valsecchi, curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

L. ✠ S. A. Jullien, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 19 Februarii 1935.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Noëmi Valsecchi, défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 15 Avril 1935, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du ieu de la résidence de la dite M. Noëmi Valsecchi, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I – DE COLLATIONIBUS MORALIBUS

D. An inter *curam animarum habentes*, de quibus in canone 131 § 3, recensendi sint religiosi sacerdotes, qui munere funguntur catechistae, vel vicarii cooperatoris, vel cappellani a parocho dependentis in nosocomiis aliisque piis domibus.

R. Negative quoad religiosos catechistas; affirmative quoad religiosos vicarios cooperatores vel cappellanos, si, ad normam canonis 476 § 6 Codicis I. C., vicem parochi suppleant eumque adiuvent in universo paroeciali ministerio.

II – DE CONFESSIONE RELIGIOSARUM

D. Utrum verba: *loco legitime destinato*, de quibus in interpretatione diei 24 novembris 1920 ad canonem 522, intelligenda sint tantum de loco habitualiter designato, an etiam de loco per modum actus designato vel ad normam canonis 910 § 1 electo.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

III – DE ANNO NOVITIATUS

D. I. An indultum apostolicum requiratur ut annus canonicus novitiatus, de quo in canone 555 § 1 n. 2, transferri possit in secundum novitiatus annum iuxta § 2 eiusdem canonis.

II. An loci Ordinarius dispensare possit super secundo novitiatus anno, si hic in constitutionibus ad professionis validitatem non requiratur ad normam canonis 555 § 2.

R. Ad I. Affirmative.

Ad II. Affirmative, dummodo agatur de Religionibus iuris dioecesani.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 12 mensis Februarii anno 1935.

✠ A. Card. Sincero, Episcopus Praenestinus,
Praeses.

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 29 Gennaio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del S. Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali con i Revmi Prelati, Officiali e Consultori teologi che la compongono, hanno emesso il loro voto sopra il dubbio del martirio e della cagione del martirio dei segni o miracoli dei Beati Giovanni Card. Fisher, Vescovo di Rochester, e Tommaso More, Gran Cancelliere d'Inghilterra, uccisi, come si asserisce, in odio alla fede.

Martedì, 19 Febbraio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, con l'intervento ed il voto degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e degli Consultori teologi componenti la stessa Sacra Congregazione, per discutere:

1) Sul *tuto* per la solenne Canonizzazione dei Beati Giovanni Fisher, Vescovo di Rochester, e Tommaso More, Gran Cancelliere, martiri inglesi nel 1535.

2) Sulla eroicità delle virtù della Serva di Dio Emilia di Vialar, Fondatrice delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Febbraio 1935. Il Revmo P. Ferdinando Antonelli, O. F. M., *Relatore generale della Sezione storica della Sacra Congregazione dei Riti.*

23 » » Il Revmo Monsig. Vittorio Bartoccetti, *Promotore di Giustizia presso il Tribunale della S. R. Rota.*

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

15 Novembre 1929. Monsig. Bruski Magno, della diocesi di Danzica.

5 Luglio 1934. Monsig. Ritzer Ottone, della diocesi di Passavia.

» » » Monsig. Vogl Adalberto, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Vogl Carlo, della medesima diocesi.

9 Settembre 1934. Monsig. Medici Francesco, della diocesi di Cagli e Pergola.
20 Ottobre » Monsig. Tampalini Domenico, della diocesi di Brescia.
25 » » Monsig. Garriga Mariano, dell'archidiocesi di S. Antonio, Texas.
» » » Monsig. Gerlach Ermanno, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Moszygemba Tommaso, della medesima archidiocesi.
27 » » Monsig. Kirk Raimondo, della diocesi di Los Angeles.
» » » Monsig. Conneally Nicola, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Schiapparelli Bonaventura, della medesima diocesi.
22 Novembre » Monsig. Perazzo Giuseppe, dell'archidiocesi di Vercelli.
» » » Monsig. Caniparoli Vincenzo, della diocesi di Livorno.
» » » Monsig. Bornigia Domenico, della diocesi di Jesi.
29 » » Monsig. Robling Giovanni, dell'archidiocesi di S. Antonio, Texas.
» » » Monsig. Heckmann Alfonso, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Maas Francesco, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Geehan Patrizio, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Brillantini Pasquale, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Mottola Ernesto, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gnarro Giovanni, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Bevilacqua Michele, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pinto Gaetano, della medesima archidiocesi.
1 Dicembre » Monsig. Da Fonseca Marciano Bernardo, della diocesi di Juiz de Fora.
» » » Monsig. Leao do Bomfin Traiano, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Barbarossa Benedetto, dell'archidiocesi di Buenos Aires.
» » » Monsig. Das Neves Antonio, della medesima archidiocesi.
20 » » Monsig. Koran Adalberto, della diocesi di Budejovice.
» » » Monsig. Stary Francesco, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Svoboda Antonio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Klima Leopoldo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Funczik Emilio, dell'Amministrazione Apostolica di Tirnava.
» » » Monsig. Niec Giuseppe, dell'archidiocesi di Cracovia.
» » » Monsig. Rocci Spirito, della diocesi di Montefiascone.
23 » » Monsig. Putz Giovanni Egidio, della diocesi di Eichstätt.
25 » » Monsig. Sessi Riccardo, della diocesi di Guastalla.
» » » Monsig. Fermi Dante, della medesima diocesi.
4 Gennaio 1935. Monsig. Mattioli Pietro (Roma).
17 » » Monsig. Cabitza Salvatore, della diocesi di Ales.
» » » Monsig. Kruse Enrico, della diocesi di Münster.

24 Gennaio 1935. Monsig. Drbohlav Francesco, della diocesi di Litomerice.
» » » Monsig. Zingel Agostino della medesima diocesi.
» » » Monsig. Roemer Francesco, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Wienke Gualtiero, della diocesi di Danzica.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

23 Agosto 1934. Monsig. Brocato Ranzino Luigi, della diocesi di Cefalù.
22 Settembre » Monsig. Agnozzi Luigi, dell'arcidiocesi di Fermo.
22 Novembre » Monsig. Mesko Francesco Saverio, della diocesi di Maribor.
20 Dicembre » Monsig. Tarek Michele, dell'Amministrazione Apostolica di Tirnava.
» » » Monsig. Bresciani Acaste, della diocesi di Montefiascone.

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

24 Gennaio 1935. Sig. Ebers Gottardo, dell'archidiocesi di Colonia.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

22 Settembre 1934. Di Gioia Riccardo, della diocesi di Andria.

NECROLOGIO

17 Gennaio 1935. Monsig. Antonio Malecki, Vescovo tit. di Dionisiana.
6 Febbraio » Monsig. Pietro M. Gendreau, Vesc. tit. di Crisopoli di Macedonia.
8 » » Monsig. Gaetano Müller, Vescovo di Gallipoli e Nardò.
15 » » Emo Sig. Card. Paolino Pietro Andrieu, del tit. di S. Onofrio, Arcivescovo di Bordeaux.
» » » Monsig. Antonio Mönch, Vesc. tit. di Polistilio.
17 » » Monsig. Edoardo Alfredo Leblanc, Vesc. di S. Giovanni nel Canadà.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

PONTIFICALE ROMANUM Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:

In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

MARINI Card. NICOLÒ. **Il primato di S. Pietro e dei suoi Successori in S. Giovanni Crisostomo.** Seconda edizione notabilmente accresciuta. Un vol. di pp. XX-375 . . . . . 15 — 17 — 20 —

OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, *cum cantu*. Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. *Editio typica Vaticana*, in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta subtili non translucida: In brochure	15 —	17 —	19,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	21,50	24 —	26,50
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	22,50	25 —	27,50
Charta indica: In brochure	20 —	21,80	23,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	26,50	28,30	30 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	27,50	29,30	31 —
Corio contectum, sectione foliorum aurea	40 —	42 —	45 —

Missa in Dominica Palmarum *cum cantu*. Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum. Excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae *Editio typica Vaticana*,** pp. 64.

Charta subtili non translucida: In brochure	3,50	4,30	5 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	8 —	8,80	9,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	9 —	9,80	10,60

In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae. Officium et Missa *cum cantu*, excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae. *Editio typica Vaticana*,** pp. IV-240.

Charta subtili non translucida: In brochure	8 —	9 —	10,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	13 —	14 —	15,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	14 —	15 —	16,80

CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.

FASCICULUS I. – **Chronista. *Cantus Evangelii ad libitum.***
FASCICULUS II. – **Christus.**
FASCICULUS III. – **Synagoga.**

Editio in fol. min. (23 × 33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa	20 —	22 —	24 —
— Tres fasciculi, *linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo*	45 —	50 —	55 —
Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris	3,50	4,50	5 —
— *Linteo contectum, sectione foliorum rubra*	8 —	9,50	11 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana – Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*).

Imminente pubblicazione:

ANNUARIO PONTIFICIO
per l'anno 1935

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
VIA CRUCIS composta da San Leonardo da Porto Maurizio, pp. 77, in-24° con 16 incisioni	0,80	1 —	1,20
SCHUSTER I. (O. S. B.). **LES SAINTES STATIONS DU CARÊME selon l'ordre du Missel Romain.** Notes historiques, prières stationales et pieuses aspirations recommandées par le Souverain Pontife Benoît XV. In-18°, pp. 146	1 —	1,20	1,40
LUGANO P., Ab. O. S. B. **LE SACRE STAZIONI ROMANE nella Quaresima e l'Ottava di Pasqua.** 1932. In-16°, pp. 152	2,80	3,50	3,60
DE LAI Card. GAETANO. **LA PASSIONE DI NOSTRO SIGNORE.** Seconda edizione riveduta ed ampliata, adorna di tre carte illustrative della città e dei dintorni di Gerusalemme e di una riproduzione del facsimile del titolo della Santa Croce. In-16°, pp. 411	12 —	13,50	14,50
Le sette parole di Nostro Signore Gesù Cristo sulla Croce. In-8°, pp. 55 e copertina	1,30	1,60	1,90
GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25 1/3) carta ben satinata	40 —	,5	45 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO. Versione riveduta sul testo genuino – Proemio – Preghiere – Meditazioni – Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. – 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro	6 —	6,50	7 —

Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere – delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione – delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia – e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722)